

ЛИСТ УЧЕНИКА ОСНОВНЕ ШКОЛЕ
„МИЛАН БЛАГОЈЕВИЋ“ ЛУЧАНИ

КОРАЦИ

БРОЈ 22, 2. ДЕЦЕМБАР 2015.

РЕЧ ДИРЕКТОРА ШКОЛЕ

Радјојка Ђорђевић, директор школе

Често се говори о улози учитеља и наставника у школи. Занима нас како бисте Ви, као директор школе и неко ко прати све те односе прокоментарисали њихову улогу у образовно-васпитном раду.

Учитељи и наставници представљају темељ школе, а слободно се може рећи и темељ државе. Кроз рад са ученицима, они имају задатак да их припреме да се боре за себе, за оно у шта верују и да стекну знање које им је неопходно како би себи могли да обезбеде квалитетан живот. Стога сматрам да је на учитељима и наставницима велика одговорност и да тога морају бити свесни у сваком тренутку. Ми се трудимо да негујемо такав начин размишљања у нашој школи и сматрам да у великој мери то и постижемо.

Не можемо, а да не приметимо да живимо у дигиталном свету. Деца одрастају уз рачунаре. Тешко и неправедно би било да и наставници не унесу неке измене у свој начин рада. С друге стране, постоји страх од могућности да се деца удаље од књиге и живе речи. Какав је став Ваше школе?

У време када су многи учитељи и наставници почињали да раде, рачунари нису имали важну улогу у њиховим животима. Морамо бити свесни да се времена мењају. Деца су данас од малих ногу упозната са радом на рачунару. Некада су просветни радници ученицима били једини прозор у свет. Данас они имају могућност да путем рачунара дођу до многих информација. Ми се трудимо да идемо у корак са

временом. Све зависи од приступа. Наставник, уколико јасно зна шта је циљ, може усмерити ученике и припремити их да искористе знање које поседују у раду са рачунарима и на тај начин их подстакне да самостално долазе до решења. У свакодневним сусретима са ученицима, наставник негује живу реч. Уколико редовно истиче важност књиге и усменог изражавања, и уколико својим радом мотивише ученике, не постоји опасност од тога да ће рачунари уништити живу реч. Наша школа се труди да ученицима обезбеди добре услове за рад. Поред кабинета за информатичко образовање, у мултимедијалној учионици, од претходне школске године, имамо и интерактивну таблу која омогућава да се наставни процес усавршава. С друге стране, током претходне школске године, уредили смо и библиотеку. Стручни тим води рачуна о томе да се сваке године пажљиво одабере литература. На све начине покушавамо да мотивишемо ђаке да више времена проводе у библиотеци, а и потрудили смо се да створимо пријатну атмосферу за рад и дружење. Наш циљ јесте да пронађемо средину и задржимо најбоље из свега. Уводимо дигиталне часове, негујемо књигу, разговарамо са ученицима, упућујемо их, саветујемо. Данас је немогуће бити опредељен за само једну страну јер живимо у свету који нуди милион могућности. Управо из тог разлога, морамо бити паметни и искористити те могућности за лично усавршавање и усавршавање ученика.

Шта је по Вама најважније за једну школу?

Стручни кадар, пријатна атмосфера, добра комуникација на свим нивоима, спремност наставника на стално усавршавање, пажљиво праћење образовно-васпитног рада, промовисање успеха, прикупљање и реализовање идеја, креативност ученика и наставника, сарадња са локалном самоуправом и образовним институцијама ...

Порука за крај!

„Будућност припада онима који верују у лепоту својих снова.“

ПРЕДСТАВЉАМО ВАМ

Наши најмлађи новинари, ученици петог разреда, имали су задатак да Вам ближе представе рад Вршњачког тима, Ученичког парламента и Продуженог боравака.

ВРШЊАЧКИ ТИМ

Вршњачки тим је група ученика од 5. до 8. разреда који су ангажовани у оквиру пројекта "Школа без насиља". Они се баве организацијом различитих активности (спортских, културних, хуманитарних) са циљем спречавања насиља.

Њихов задатак је да промовишу здраво окружење на нивоу школе како би се створила што безбеднија и подстицајнија средина за учење и игру са вршњацима. Мото Вршњачког тима наше школе је „Заједно до истог циља. Циљ је школа без насиља!"

Теодора Николић 5₁

УЧЕНИЧКИ ПАРЛАМЕНТ

Ученички парламент је организација ученика у школи коју чине по два представника из седмог и осмог разреда. Сврха ученичког парламента је давање мишљења и предлога у вези са годишњим планом рада школе, правилима понашања, организацијом разних манифестација у школи и ван ње. Чланови овог тима пружају помоћ ученицима у раду и велику пажњу посвећују односу између наставника и ученика.

Ивана Стојић 5₁
Павле Милованчевић 5₁

ПРОДУЖЕНИ БОРАВАК

Продужени боравак је посебан облик наставе где ученици долазе након редовних часова. У продуженом бораваку ученици раде домаће задатке, а након домаћих задатака имају организоване активности у виду ликовне, музичко-драмске секције, радионице „Мала школа великих ствари“ и спортских активности. Слободно време проводе у заједничким играма и дружењу. Ове године уписано је 32 ученика. За добру организацију продуженог боравака задужена је Биљана Јањић, професор разредне наставе.

Катарина Дуњић 5₁
Катарина Аврамовић 5₁
Николина Домановић 5₁

ДОГАЂАЈИ У ШКОЛИ

Дан здраве хране обележен је у нашој школи 16.10.2014. године са циљем да се код ученика пробуди свест о томе колико је важно водити рачуна о свом здрављу и исхрани. Ученици су уредили неколико штандова како би промовисали здраву храну.

Дана 23.10.2014. године ученици наше школе учествовали су у програму поводом прославе 60 година стваралаштва песника Драгослава Драгана Угарчине. Обојали су прославу кратким говором о животу и раду песника, али и рециталом, посебно припремљеним за ову прилику. И ове школске године, радо смо се

одазвали сваком позиву и још једном смо се показали као добри сарадници који су увек ту да подрже неговање правих вредности.

У нашој школи је 13.11.2014. године одржана промоција зборника „100 младих талената“. Са великим задовољством угостили смо оснивача првог приватног културног центра и идејног творца овог пројекта, Братислава Бату Голића. Захвалност због редовног учешћа наших ученика на конкурсима, господин Голић исказао је кроз донацију књига школској библиотеци у вредности од 10 000 динара.

Дан школе обележен је 02.12.2014. године приредбом у Дому културе, која је била посвећена Првом светском рату. Пригодним програмом прослављено је 115 година постојања наше школе и обележено је 100 година од Великог рата. Приредба је припремљена под вођством наставника српског језика, Тање Стевановић, и наставника историје, Винојле Мосић. У холу Дома културе, организована је и промоција часописа „Кораци“. Чланови новинарске секције су у сарадњи са главним уредницима листа, Моником Сретеновић Шимић и Мирјаном Анђелић, као и у сарадњи са наставником ликовне културе, Наташом Копривицом, уредили хол Дома културе и промоцију учинили занимљивом за све генерације.

Милица Матијашевић, ученица осмог разреда, освојила је треће место на литерарном конкурс Вукове задужбине на тему „Старе српске речи“. На конкурс су учествовали ученици из целе Србије. Награде су уручене у Чачку у оквиру приредбе „Млади чувари народне културе“, 05.12.2014. године.

Дана 19.03.2015. године, у нашој школи одржано је предавање на тему „Еко врт“. Предавање је одржао господин Милорад Домановић, власник фирме „Domis team“. Након његовог излагања, ученици су имали прилику да учествују у прављењу еко врта у којем ће се вршити компостирање биоотпадака из школског дворишта и кухиње.

ДОГАЂАЈИ У ШКОЛИ

Дана 27.01.2015. године обележен је Савиндан. Прослава је одржана у школској трпезарији. У оквиру пројекта „Предузетништво у основним школама“, донета је одлука да се школска слава обележи традиционалном храном коју су припремили ученици и запослени у нашој школи. Припремајући храну, ученици су научили много тога о традицији свог народа. Уз кратак програм посвећен Светом Сави, достојно смо прославили овај велики празник.

Први пут у нашој школи одржано је општинско такмичење у Лепом говору, 12.03.2015. године. У школској библиотеци, ученици су говорили прозне текстове пред жиријем у саставу: Снежана Шолајић, професор разредне наставе, Мирјана Анђелић, школски библиотекар и Милан Ружић, представник Библиотеке општине Лучани. Свесни колико је важно неговати културу говора, ученици су предано радили и показали се у најбољем светлу.

На 21. окружном Фестивалу маски одржаном у Чачку, 20.02.2015. године, Дарија Копривица освојила је прво место за маску „Српска кућа“ у најважнијој категорији - најизворнија маска. Поносни смо на нашу ученицу која је показала како се негују српска традиција и корени.

Завршна манифестација у оквиру пројекта „Предузетништво у основним школама“ одржана је на платоу испред Дома културе 28.05.2015. године под називом „Кулинарско путовање кроз свет“. Наставник географије, Оливера Пантелић, са ученицима географске секције организовала је овај догађај којем су се прикључили сви запослени у нашој школи. У центру Лучана постављени су штандови са храном из различитих делова света. Мештани варошице имали су прилику да купе специјалитете наших ученика. Кратак програм, на три језика (српском, енглеском и француском) пратио је ову манифестацију. Уз добру песму, игру и храну, били смо у прилици да проведемо незабораван дан, а наши ученици у прилици да науче зашто је важно развијати предузетничко мишљење.

ДОГАЂАЈИ У ШКОЛИ

Дарија Копривица освојила је прво место на литерарном конкурс „52. Дисовог пролећа“ на тему „70 година од победе над фашизмом“. Награда јој је уручена 27.05.2015. године у Заблаћу. Дарија је показала да се у нашој школи негује љубав према стваралаштву и због тога смо бескрајно поносни на њу. Надамо се да ће наставити да пише и да ће имати много успеха и у будућности.

У оквиру манифестације „Лурбан фест“ који је организовало удружење грађана „Лучани у срцу“, ученици драмске секције припремили су са својим наставником, Моником Сретеновић Шимић, позоришни комад „Покондирена тиква“ који је изведен 20.06.2015. године у Дому културе. Уз професионалну подршку Мине Лазаревић и Марије Стамболић, које су биле задужене за сценографију, представа је надмашила очекивања. Улоге су остварили: Бранка Томашевић, Вања Милинковић, Аиђела Димитријевић, Матија Станчић и Михаило Вучићевић. Придружили су им се и ученици млађих разреда, Ивана Стојић, Наталија Петковић и Павле Милованчевић који су са својом учитељицом Дринком Вујичић припремили драмски комад под називом „Глуви телефон“.

Дана 21.10.2015. године у Основној школи „Милан Благојевић“, одржан је 14. меморијални одбојкашки турнир „Бранислав Поповић Поп“. Овај турнир посвећен је професору Браниславу Поповићу који је у нашу салу увео прве одбојкашке кораке.

На овогодишњем такмичењу угостили смо четири школе: ОШ „Академик Миленко Шушић“ из Гуче, ОШ „Емилија Остојић“ из Пожеге, ОШ „Милинко Кушић“ из Ивањице и ОШ „Стеван Чоловић“ из Ариља. Диплома и пехар за освојено прво место у категорији женских екипа уручени су екипи ОШ „Емилија Остојић“ из Пожеге, док је од мушких екипа прво место припало домаћину, Основној школи „Милан Благојевић“.

Спорт је нарочито у данашње време, време рачунара, нешто што нам може помоћи да сачувамо здравље и одржимо неке основне животне вредности. Имати здравље значи имати могућност за духовно уздизање, за постизање великих дела и за живот који ће заблистати у правом сјају. Управо из тог разлога, поносни смо на наше ђаке који су свесни колико је важно бавити се спортом и који нас годинама представљају на овом турниру који је постао традиција наше школе.

ДОГАЂАЈИ У ШКОЛИ**ЋАЦИ РЕПОРТЕРИ**

У оквиру новинарске секције, коју води наставник српског језика, Моника Сретеновић Шимић, неколико ученица наше школе прикључиле су се пројекту Савеза за школски спорт Србије и Министарства омладине и спорта под називом „Ћак репортер“. Њихов задатак био је да кроз кратке видео прилоге извештавају о спортским дешавањима у школи. Већ након првог прилога који су урадиле, добиле су похвале, а нешто касније позване су на Државно школско првенство у спорту које је одржано у Брзећу 26. и 27. маја 2015. године. Имале су прилику да присуствују семинару „Спортско новинарство“ са још шест екипа новинара из школа које су позване на ово првенство. Наши ђаци репортери добили су задатак да ураде прилоге о свим спортским сусретима, као и интервјуе са учесницима, тренерима и организаторима. Након два дана рада на овом задатку у којем су уживале, имале су преко 50 видео записа од којих је направљена репортажа која је емитована на РТС каналу.

Наша екипа новинара у саставу: Милица Мечанин, Ива Миловановић, Нађа Галовић и Милица Богићевић, освојила је прво место за најбоље прилоге и ТВ лица. Награђене су пехаром и камером.

Током школске године, ђаци репортери урадили су прилоге о следећим догађајима: спортски живот у нашој школи кроз годишња доба, Крос РТС-а, Спортска олимпијада у Ариљу и Државно школско првенство у Брзећу.

Већ почетком септембра 2015. године, снимљен је први прилог о новој справи у нашој школи (ски-симулатору), а у припреми је и репортажа о корективним вежбама на којој новинари већ увелико раде.

Поред спортских дешавања, од школске 2015/2016. године, мали новинари пратиће и све културне догађаје. Први у низу био је књижевни сусрет са песником Дејаном Алексићем са којим су новинари урадили интервју. Ваци репортери добили су од ове школске године и појачање, тако да екипу новинара чини група од 12 ученика.

МАЛИ НОВИНАРИ ИЗВЕШТАВАЈУ О ВЕЛИКИМ ДОГАЂАЈИМА

Освануо је прелеп септембарски дан. Од раног јутра почели смо са припремама за дочек великог песника, Дејана Алексића. У трпезарији наше школе били су окупљени сви ђаци млађих разреда и са нестрпљењем су ишчекивали долазак песника. Ушетао је са осмехом на лицу. Деца су пажљиво слушала његове песме, загонетке, огласе и уживала су у могућности да учествују у програму. Као знак захвалности, припремили смо кратак програм којим смо желели да покажемо да негујемо писану реч и да се увек радујемо сусретима са књижевницима. Нама су оваква дружења од непроцењивог значаја јер нам пружају могућност

да научимо да препознамо шта је битно и колико је уметност важна за живот сваког појединца. Ђаци репортери су са господином Алексићем урадили интервју. Ево шта издвајамо као најважније што би требало да прочитате:

„Блесављење је нека врста метафоре за слободно и здраво одрастање. Нажалост, деца данас мењају то здраво блесављење за нека друга блесављења која их никуда не воде, као што су фејсбук и игрице. Не кажем да то није добро, али се мора имати мера. Све то некако доводи до тога да деци отупи машта. Када сам био дете, мени је најдража игра била да сам правим играчке. На тај начин развијамо стваралачки дух и негујемо машту. Деца губе интересовање када су претрпана играчкама које можемо купити на сваком кораку.“

Нас је песник успео да мотивише да направимо своју прву играчку, а надамо се да ћете и ви покушати и да ћемо тиме доказати да смо спремни да усвајамо савете одраслих који покушавају да нас науче да је на нама да живот учинимо богатијим.

Приредиле:

Анђела Димитријевић, Тамара Ракић,
Ања Матијашевић и Мина
Топаловић 7₂

МАЛИ НОВИНАРИ РЕШИЛИ СУ ДА ОБЕЛЕЖЕ ВЕЛИКИ ЈУБИЛЕЈ

Бранко Ћопић, један од највећих југословенских и српских писаца, рођен је 1. јануара 1915. године у Хашанима. Ове године обележава се 100 година од рођења овог великана.

Укратко ћемо вас упознати са његовим животом, а много више ћете сазнати из његових дела која успевају да нас промене, да нам укажу на то колико живот може бити леп ако научимо да проналазимо срећу у малим стварима.

Ћопић је основну школу завршио у родном месту, а затим и гимназију у Бихаћу, учитељску школу у Бањалуци, Сарајеву и Карловцу. Филозофски факултет завршава у

Београду. Прво дело објавио је у четрнаестој години живота. Данас за њега можемо рећи да је један од најзначајнијих писаца за децу. Превођен је на многе језике. Оно што карактерише његов стил јесте уношење лирског и осликавање реалног сеоског живота. Писао је са много љубави и разумевања за своје јунаке. Умео је да препозна тренутак и упуту оштру критику власти и друштву. Борио се за обичне људе покушавајући да нам кроз своја дела пренесе битне поруке које ће нам помоћи да разумемо једни друге и да саградимо свет какав желимо.

Да бисте се уверили у то да његова дела заиста остављају неизбрисиве трагове у нама, препоручујемо вам да их прочитате. Ми предлагемо: „Доживљаји мачка Тоше“, „Магареће године“, „Орлови рано лете“, „Башта слезове боје“, „Доживљаји Николетине Бурсаћа“.

„Можда сам пошао од једноставности и јасноће народног приповедања. А мотиве сам узимао из нашег свакодневног живота, и то све из блиске прошлости и савремености. Та тема ми је блиска. Позната. И о њој умијем најбоље да пишем. Писац треба да буде богат књижевним искуством, а нарочито да познаје оно вријеме и онај живот, ону тему о којој хоће да пише. Ја сам се, управо, одувијек држао тога јер сам сматрао да је то најбоље. Измишљање је блиско промашају. А писац не треба да измишља кад је све за писца измишљено.“

КУТАК ЛЕПТИХ РЕЧИ

С обзиром на то да се 2015. године обележава сто година од рођења једног од највећих наших писаца, Бранка Ћопића, решили смо да објавимо рад посвећен овом великану. Ученица наше школе пронашла је инспирацију у човеку који је обележио њено детињство и написала састав у којем ћете уживати.

БРАНКО ЋОПИЋ

Својим јединственим талентом за писање, чика Бранко нам буди радозналост и машту; својим песмама, приповеткама и романима краси сваку Читанку и оставља неизбрисив траг у нашем одрастању.

Познати песник детињство је провео под планином Грмеч. Од свог деде је, под том планином, слушао бројне приче, топле бајке и научио је многе занимљиве и корисне ствари. Деда га је мотивисао да крене у школу у суседну државу. Почео је рат, дошао до његових села, планине, до његове душе. Тај догађај никада није изгледео из његовог сећања па је послужио и као инспирација за једно од најчешће помињаних дела, роман „Орлови рано лете“ који је и данас често читан као ђачка лектира. Године 1928. Бранко је решио да богато пространство своје душе пусти кроз перо и учини га доступним свима нама. Од те године нижу се редови Бранкових исповести, бројних дечијих доживљаја, ведрих пустоловина, али и тмурних збивања. Његова чаробна дела превођена су на бројне језике света, тако да деца и у осталим земљама могу да виде какве је књижевнике имала наша земља.

Бранко Ћопић је лик из наших Читанки, лик који везујемо за наше одрастање и школовање. Он је синоним за наша наивна маштарења, за наш дивни унутрашњи свет снова, који се супротставља свим оним суровим и тамним ратним догађањима који чине ону другу, мрачну страну Бранковог стваралаштва.

Чика Бранко, хвала ти!

Мина Топаловић 7₂

КУТАК ЛЕПТИХ РЕЧИ

РОЗЕ МАЧЕ

Треба да напишем песму за домаћи.
Сама сам у кући, ко ће ми помоћи?

Узимам оловку и седам за сто.
Не знам шта да пишем нервира ме то.

Од овог размишљања тешка ми је глава.
Мало ћу да прилегнем, много ми се спава.

Одједном је нешто скочило на сто!
Чупаво и розе, јао шта је то?

На мом столу седи маче розе боје
И шапом помера уџбенике моје.

Да ли је ово јава или сан?
Уместо да мјауче, каже: „Добар дан.“

Гледам розе маче и тужно уздишем:
„Помози ми мацо да песму напишем“.

Маца рече: „Важи“ и поче да пише.
Ја отворих очи, нема маце више.

Нема розе маце, а ни њених моћи.
Да урадим домаћи, ко ће ми помоћи?

Дарија Копривица 4₁

KOTOR

Bio star il mlad
Lijepo je da dođeš u Kotor grad.
Docekat će te
Stare crkve,
Karampana,
Vesele cakule Kotorana.
Muzej, uske ulice,
More, palme, ptice.
Gradski sat ure odbrojava,
Ljeto je, Kotorani lica fjakava.
Svi u kolo, svi zajedno rukama ruke pružimo
S bokeljskom mornaricom se družimo.
Ribar mrežu plete,
Oko njega galebovi lete.
Kotorske su divne fešte,
šarene se veste.
Maskare sa svih strana,
Pristigle u Kotor ovih dana.
Bit ce divan bal,
Uskoro će karneval.
Pred kraj ljeta
Bit ce jos furestanog svijeta.
Slavit ćemo noć na moru
U našem lijepom, sempijanom Kotoru.
Zato dodji, vidi
Sigurno će da ti se svidi.
Bio star il mlad
Lijepo je da dođeš u Kotor grad.

Maja Vulović 7₂ - OŠ "Njegoš", Kotor

Јесен

Јесен се ушуњала у мој крај,
ишарала природу као рај.
Сунце се јавља иза грања,
а облак сиви упорно сања.
Ветрић лагано са југа дува,
доноси кишу, незваног друга.
Жути се крушка на дебелој грани,
док осу мирисни сок мами.
Јесен се буди, пролазе људи,
лишће опада, мени се допада.

Борис Богићевић 4₄

АКО НИСТЕ ЗНАЛИ...

Два века од Другог српског устанка (1815.године)

„Ево мене, ето вама рата с Турцима!“

„Од сто рана, од сто јатагана, паде Рајић, јунак од мегдана.“

Почетак 19. века представља преломни период у историји Европе, а за српски народ то је време борбе за ослобођење од вишевековног турског ропства и обнову националне државе. Народно организовање на Орашачком и Таковском збору 1804. и 1815. године рушило је моћно Турско царство.

Сломом Првог српског устанка 1813. године, рестаурирана је турска власт у Београдском пашалуку. Срби су враћени у статус побеђене раје и платили су страшну цену за девет година слободе. Настао је период незапамћеног терора. Злочини, зулум и турска одмазда, превазилазили су оне из времена свирепих дахија.

За београдског везира био је именован Сулејман-паша Скопљак чије је заслуге због ранијих борби против српских устаника Порта веома ценила. Свиреп и осветољубив нови везир је хтео да убије српски морал и отпор и угаси сваку помисао на нови устанак. Али, управо је Сулејман-паша Скопљак својим стравичним терором убрзао и распламсао Други српски устанак.

Као одговор на турски зулум старовлашки војвода Хаци-Продан Глигоријевић је половином септембра 1814. године организовао буну у Пожешкој нахији, у Трнави код Чачка. Буна је захватила Крагујевачку и Јагодинску нахију. Недовољно припремљена, била је угушена, али је представљала увод у догађаје који ће уследити у пролеће 1815. године и довести до Другог српског устанка.

На великом народном сабору у Такову, испред цркве-брвнаре, на црквени празник Цвети, 23. априла 1815. године донета је одлука да се организује нови оружани устанак. За вођу Другог српског устанка је изабран тадашњи обор-кнез Рудничке нахије, Милош Обреновић. Развио је свој војводски барјак са легендарним позивом: „Ево мене, ето вама рата с Турцима.“ Српски народ је био убеђен да се бори за праведну ствар са срећним исходом.

Милош Обреновић

План борби за ослобођење српских територија у Другом српском устанку организован је по узору на оне из претходног устанка. Устанак је од почетка вођен против легалне турске власти, а ратничко искуство из Првог српског устанка било је од великог значаја.

Устаничке борбе трајале су око 4 месеца. Главне битке су се одиграле на Љубићу код Чачка, код Палежа (Обреновац), Пожаревца и на Дубљу код Шапца. У њима су славни српски

јунаци и витезови извојевали победе и извели Србију на пут слободе (легендарни Танаско Рајић, Лазар Мутап, Арсеније Лома, Петар Николајевић Молер, Јован Добрача, Милић Дринчић, Павле Цукић, ...)

Највећа битка Другог српског устанка вођена је на Љубићу код Чачка 25. маја 1815. године. Чачак је за Турке био важно стратешко упориште, па зато и поприште одлучујућих устаничких борби. У исто време вођене су борбе за Палеж у којој су устаници запленили два турска топа.

Командант устаничког шанца на Љубићу био је Карађорђевог барјактар из Првог српског устанка, капетан Танаско Рајић. Он је неустрашиво бранио српске топове и „не хотећи топове оставити, живот је свој дао, и бранећи их код њих мртав пао.“ Храбри капетан Рајић није хтео да се повуче са положаја и напусти топове, а хроничари устанка су забележили: „Тада се усправи стари барјактар са јатаганом у једној и ножем у другој руци. Попео се на један топ и почео да пуца у Турке. Стотине турских сабљи завитлало је над његовом главом.“ Легендарни командант шанца је пао за слободу, а народна песма га опевала: „Од сто рана, од сто јатагана, паде Рајић, јунак од мегдана.“

Херојска погибија Танаска Рајића подигла је борбени морал код устаника. Погинуо је и главнокомандујући Имшир-паша, а Турци су припремали бекство из Чачка, преко Драгачева.

Танаско Рајић

Устаницима је ту вест донела Танкосава Јанковић из села Зеока која је била заробљена у логору код Имшир-паше. Успела је да побегне из турског шатора, дође на Љубић и српским устаницима саопшти турске планове за бекство. Танкосава Јанковић је била снаха драгачевског капетана Максима Јанковића Амице, и Турци су је заробили из освете према капетану Максиму. Назвали су је зеочком Јованком Орлеанком. На Јелици, у селу Ртарима, Турци су се нашли у окружењу српских устаника где су поражени. Била је то завршница битке на Љубићу, Турци су доживели и пораз у бици код Птожареваца и на дубљу код Шапца, после којих су босански и румелијски везир, Хуршид-паша и Марашли Али-паша пристигли на преговоре са Милошем Обреновићем. Отпочела је дипломатска борба за аутономију Србије.

Са Другим српским устанком завршен је ратни период српске револуције. Успешно је окончана борба српског народа против Турака и почела је изградња модерне српске државе.

„Ја, браћо, ових топова ставити нећу. Ја хоћу код њих да умрем, па после моје смрти нека их носе ко му је драго.“

Приредила: Винојла Мосић (наставник историје)

ПИШЕМ ТИ, ДАЛЕКИ ДРУЖЕ

Kao и претходне школске године, две странице часописа посветили смо нашим другарима из Словеније, из Основне школе „Сладки врх“. Ево како су они уредили своју рубрику.

POSTALI SMO PRVOŠOLCI

V torek, 1. 9. 2015, je bil za šolarje OŠ Sladki Vrh in njihove starše prav poseben dan. Prvošolci so prvič prestopili šolski prag. Na centralni šoli je najmlajših trinajst, na podružnici Velka pa sedem. Prestrašene očke so sprva iskale mamice in očete, po prijaznem uvodu razredničark Daniele Čulum Stanojevič in Terezije Kraner, ravnateljice Andreje Košti ter župana mag. Štefana Žvaba in policista Zlatka Jurenca pa so veselo prisluhnili in se sprostili. Po prijazni dobrodošlici so prvošolci v dar prejeli še spominek, učenci višjih razredov pa so jim pripravili kratek kulturni program.

Učenci se novega šolskega leta zelo veselijo, saj vedo, da se bodo veliko naučili in spoznali nove prijatelje, o čemer govorijo tudi spodnje vrstice priljubljenega slovenskega pesnika Toneta Pavčka:

Nekaj je v zraku,
nove dogodivščine,
nova prijateljstva,
nova znanja
in odgovori na mnoga vprašanja.

(T. Pavček)

Šolski novinarji

ПИШЕМ ТИ, ДАЛЕКИ ДРУЖЕ

OBISK BEOGRADA

V času od 20. do 24. septembra smo štirje učenci naše šole: Nina, Nejc, Filip in Žiga, učenci 9. razreda, in štirje učitelji obiskali Srbijo, njeno glavno mesto Beograd. V času obiska smo se učenci družili s srbskimi vrstniki, ki so nam na široko odprli svoje domove, saj smo pri njih tudi živeli. Z novimi prijatelji smo si ogledali znamenitosti Beograda in Srbije. Naučili smo se nekaj o njihovi preteklosti, ki je bila v prejšnjem stoletju kar 70 let povezana z nami. Ugotovili smo, da je mesto res veliko, zato smo bili še bolj hvaležni domačinom, da so nas vodili. Malo smo se naučili tudi njihovega srbskega jezika. Vsi so bili zelo gostoljubni in potrpežljivi do nas, če kaj nismo razumeli. Obiskali smo tudi njihovo šolo, ki je po številu učencev veliko večja kot naša. Sodelovali smo pri nekaterih urah pouka. Zelo smo uživali in komaj čakamo, da nam bodo prihodnje leto ob koncu maja vrnili obisk.

Nina Viktoria Baškarad, 9. a

NEKAJ TI MORAM POVEDATI

Nekateri otroci nimajo poguma, da bi govorili o svojih težavah in eden od njih sem tudi jaz. Nekateri otroci po svetu nimajo dovolj družbe in to se bo v tednu otroka spremenilo, ker bomo poskrbeli, da bo vsak otrok dobil družbo. Tudi sam nisem imel dovolj družbe, ko sem se preselil v Sladki vrh. Takrat so me zelo težko sprejeli v novem vrtcu, a smo kasneje postali dobri prijatelji, kar smo še danes.

Sebastian Germ, 4.

MOJ RAZRED

Moj razred je zelo urejen, okrašen in zanimiv. V razredu nas je 14 učencev. V razredu se počutim odlično. S sošolci in s sošolkami se razumem zelo dobro, čeprav se včasih kregamo, se nato pobotamo. Med seboj si pomagamo. Čeprav včasih kakšno ušpičimo, smo pridni. Zelo radi obiskujemo šolsko knjižnico. Med odmori se včasih pošalimo in razveselimo tiste, ki imajo kisle obraze. Radi hodimo na sprehode. Ko smo bili v tretjem razredu, smo bili NAJ RAZRED, v četrtem razredu pa smo imeli najlepše umite zobke in smo si za nagrado odšli v kino ogledati risanko ZVONČICA IN LEGENDA O NIKOLI ZVERI. Mi 5. a pa upamo, da bomo tudi letos kaj dosegli. Trudimo se biti pridni! Zelo radi imamo našo učiteljico.

Larisa Ozimič, 5. a

MOJ RAZRED

Zame je moj razred najboljši, ker imam v redu učiteljico. Moji najljubši predmeti so: matematika, šport, angleščina in nemščina.

V matematiki sem zelo dober, prav tako pri tujih jezikih. V tem šolskem letu sem doslej dobil samo eno oceno, in sicer pri športu.

Moja najboljši prijatelj je Timi. On ima rad angleščino, ne mara pa športa. Je dober sošolec. Včasih je smešen.

V našem razredu se dobro razumemo in upam, da bo vedno tako.

Jani Želj, 5. a

PARIS EST TOUJOURS UNE BONNE IDÉE

Париз је невероватан град за живот. Понекад мислим да је то зато што не постоји град на свету где можете видети толико лепоте чим промолите главу са железничке станице. Када изађете из воза на GAR'D ORSEJU, где год да погледате видећете лепоту која одузима дах: Сену са мостовима и букинастима, Лувр, Нотр Дам, трг Конкорд и почетак Јелисејских поља. Шетњом кроз Париз, можете видети и Луксембуршки парк и Пале Ројал. Размислите да ли постоји још неки град у којем је могуће пронаћи овакве призоре.

Када чујем Париз, помислим на:

Реку Сену која протиче кроз Париз.
(Нађа Галовић 8₁)

Монмартр, узвишење изнад Париза.
(Урош Урошевић 7₂)

Лувр, најпознатији музеј у Паризу.
(Нађа Топаловић 6₂)

Филм *Чудесна судбина Амелије Пулен*
(Данијела Обрадовић-наставник српског језика)

ЗАНИМЉИВОСТИ:

Париз је добио име по келтском племену Париси које је првобитно настањивало острво.

Le pont Neuf је најстарији мост подигнут 1640. године. Подигнут је у време Анрија IV чија се коњаничка статуа налази у близини.

Тријумфалну капију изградио је Наполеон у част своје велике армије. Висока је 50, а широка 45 метара. Украшена је статуама од којих је најпознатија Марсељеза. Окружује је 12 великих авенија и 12 палата.

Легенда о кроасану- Једне ноћи за време турске опсаде, пекар је чуо сумњиву буку. Турци су копали тунел испод градских зидина. Пекар је то пријавио и спасао је град. За награду је тражио дозволу да прави кроасане, пецива у облику полумесеца као спомен на тај догађај. У Француској се кроасан спомиње у другој половини 19. века као врста оријенталног пецива.

Приредили:

Анђела Димитријевић, Тамара Ракић, Мина Топаловић и Матија Станчић (ученици одељења 7₂)

ENGLISH PAGE

Наши новинари, како им и доликује, показали су да одлично владају енглеским језиком. На нивоу школе, постављали су питања ученицима, а њихов задатак је био да одговоре на истом језику. Пружамо вам прилику да прочитате нека запажања.

What do you think about your teacher?

I really like the way he teaches us, because it is very interesting and instructive. He is really nice.

Milica Kovačević 6₁

Do you think English lessons are hard?

I think the grammar is a little bit hard, but everything else is easy.

Nikolina Trifović 8₂

Do you attend extra classes beside the regular ones?

No. The teacher has given us lessons well explained so there is no need to go to extra classes.

Natalija Petković 5₃

Do you like your teacher's methods and his teaching attitudes?

I don't thinkThe teacher is a little bit strict but that is fine.

Dragana Stojić 8₃

Do you like English? Why?

Yes, I like English because it is very interesting. English is spoken in many countries and if we learn it now, we will not have problems with communication in other countries.

Tina Domanović 6₁

I LOVE ENGLISH

WELCOME !

ДАНАС МИ ИСПИТУЈЕМО

Данијела Обрадовић

(наставник српског језика)

Од када радите у нашој школи и шта Вам се највише допада у њој?

Од новембра прошле године. Пошто се мој рад првенствено односи на децу и рад у учионици, највише ми се допада када деца позитивно реагују на тему о којој је реч и на мој начин предавања.

Јесте ли задовољни радом деце и шта бисте променили?

Генерално сам задовољна. Више је оних дана када је све како треба. Променила бих неке од навика које ученици имају. Пре свега мислим на њихов став према књизи. Чини ми се да нису свесни да им она може помоћи у разумевању многих ствари, па и у разумевању самих себе.

Који су ваши задаци што се тиче ваннаставних активности у школи?

Ове школске године задужена сам за допунску наставу, драмску и рецитаторску секцију.

Колико је у данашње време тешко сачувати српски језик и ћирилицу? На који начин то можемо постићи?

Начин доживљавања језика и писма је нешто у шта се ви, кроз основну школу, тек упуштате и временом ћете о томе више размишљати. Успех сваког наставника српског језика је да деца из школе изађу писмена и културна. Сам начин говора и обраћање људима, комуникација и наша вербална култура су нешто чиме језик поштујемо и чувамо. Ако уз падеже научимо и како да чујемо једни друге, како да правилно пишемо, али и да знамо када је време за „хвала“ и „извини“, већ смо на добром путу да схватимо и сам језик и нашу културу.

Бонус питање!

Можете ли да набројите 5 стилских фигура?

Епитет, метафора, персонификација, хипербола, ономатопеја.

Оцена: Одличан (5)

Приредила: Милица Ковачевић 6₁

Душан Тешовић

(наставник физичког васпитања)

Када Вам је саопштено да сте изабрани за овај интервју, да ли сте били изненађени и да ли сте очекивали да ће ђаци изабрати баш Вас?
Нисам очекивао и био сам јако изненађен.

Да ли Вам прија то што сте колега свом бившем наставнику Милошу Милићевићу и колико Вам је то од помоћи у раду?

То је јако леп осећај. Велика ми је помоћ само његово присуство, а највећа помоћ ми је његова енергија и повремене савети.

Шта мислите да ли бисте се бавили тенисом да наставник Милићевић није увео тенис као изборни спорт?

Мислим да се тенис не би играо ни у школи ни у Лучанима да није било наставника Милићевића и наставника Инђића.

С обзиром на то да знамо да сте постигли огромне успехе у тенису, занима нас ког турнира се најрадије сећате и са ког сте понели најлепша искуства?

Првенство Србије до 16 година. Тада сам први пут победио дечака који је важио за најбољег у генерацији.

Бонус питање!

Са колико година је најбоље да дете почне да тренира тенис?

Од 5 до 8 година. Много зависи од индивидуе, моторичког и когнитивног развоја. Многи тенисери почели су са 10 или 15 година и постали су познати у свету.

Оцена: одличан (5)

Приредила: Тина Домановић 6₁

ДАНАС МИ ИСПИТУЈЕМО

Нада Јовићевић

(наставник енглеског језика)

Испратили сте много генерација. Која Вам је остала у најлепшем сећању?

Не бих могла да издвојим једну генерацију од свих којима сам предавала. Све су ми остале у лепом сећању. Ипак, генерације којима сам била одељењски старешина су заузеле посебно место у мом срцу.

Недостају ли Вам свакодневна предавања и рад са ученицима?

Срећна сам што сам радила посао који волим и заиста сам уживала у раду са децом. Сада ми недостаје онај импулс, који тај рад у учioniци пружа, који помаже да се одржи младалачки дух.

Читате ли романе на српском или енглеском језику?

Читам на оба језика, али ми је ипак много већи избор књига на српском језику.

Препоручите нам роман неког енглеског писца.

Препоручила бих вам, посебно девојчицама, романе сестара Бронте, Шарлот и Емили, „Џејн Ејр“ и „Орканске висове“ („Jane Eyre“, „Wuthering Heights“)

Бонус питање!

When you were young what did you find hardest to learn and which subject did you like the most and the least?

I liked languages, Serbian and English, of course I didn't like Mathematics.

Оцена: Одличан (5)

Приредиле:

Николина Трифовић 8₂ и Милица Стојић 8₂

Станка Матијашевић

(наставник математике)

Какве Вас успомене вежу за генерације које сте извели?

За сваку генерацију коју сам извела, а било их је много, вежу ме лепе успомене и јако се радујем њиховом успеху у животу.

Математика важи за један од најтежих предмета. Како сте се трудили да деца заволе Ваш предмет?

Ако се наставник труди да се приближи деци и уколико стоји иза својих ставова, шта обећа то и испуни, онда није тешко да ученици заволе предмет. Не треба математику представљати као нешто што ће их уплашити, већ као нешто што је потребно током целог живота.

Недостаје ли вам рад са ученицима?

Недостаје. Није мало провести у школи 41 годину. Одједном настаје тајак. Необично је све то. И јако тешко. Док ово пишем, крећу ми сузе.

Можете ли нам испричати неку анегдоту са часа?

Питам ученика осмог разреда: „Који метрови постоје?“ Мислим на дужни, квадратни, кубни. Он одговара: „Имамо метар од метар, од два метра, па онда дрвени, метални, црвени, жути...“

Бонус питање!

Шта је Питагорина теорема?

Квадрат над хипотенузом правоуглог троугла једнак је збиру квадрата над обе катете, то зна свако дете.

Питагора је живео у 5. веку пре нове ере и тада је ова теорема откривена. Ко је не зна, нека види колико заостаје за цивилизацијом. ☺

Оцена: Одличан (5)

Приредила:

Тијана Недовић 8₂

ИЗ УГЛА ПЕДАГОГА И ПСИХОЛОГА

Драгица Мандић Спасојевић
(школски педагог)

Да ли можете да нам опишете посао педагога?

Педагог учествује у изради Годишњег плана рада школе, ради годишње извештаје, активно учествује у раду свих школских тимова и других органа школе, формира одељења првог и петог разреда, сарађује са ученицима, наставницима, родитељима, институцијама и представницима локалне самоуправе. Учествује у организацији свих манифестација везаних за школу.

Какав је Ваш однос са наставницима?

Коректан и пријатељски. Уколико се догоди нека конфликтна ситуација, то се решава у колегијалној атмосфери и на задовољство обе стране.

Како формирате одељења првог и петог разреда?

Формирамо тако да сва одељења буду уједначена и да се испоштују сви нормативи и критеријуми (подједнак или приближни број ученика), подједнак број дечака и девојчица, приближно исти број деце из градске и сеоске средине, исти број леворуке деце, деце којима је потребна додатна подршка у раду, деце из нестимулативне социјалне средине, подједнак број деце у односу на стручну спремност родитеља. Поред ових захтева, трудим се да испуним жеље родитеља и ученика који желе да буду у истом одељењу.

Шта радите са немирним ђацима?

Са немирним ђацима радимо саветодавно или примењујемо различите методе корективно-педагошког рада (разговор, саветовање, социограми).

Приредиле:

Моника Меић и Ивона Краговић 5₂

Милица Каранац
(школски психолог)

О ПУБЕРТЕТУ

Пубертет је раздобље у животу појединца у којем долази до физичког и психичког сазревања. Почиње између 9. и 17. године живота, а промене могу почети у различито време. У овом периоду живота долази до наглог телесног развоја (порастан висине, тежине, сазревање сексуалних органа, јављају се секундарне полне карактеристике – промене у гласу и карактеристични телесни облици за мушкарце и жене).

Главни покретачи свих промена у организму јесу хормони који се интензивно луче у овом периоду.

Поред бурних физичких промена, у пубертету долази и до великих психичких промена.

Девојчице и дечаци у пубертету могу имати тешкоће и проблеме, како са самим собом, тако и са околином која их окружује. Често имају осећај да их нико не разуме.

Радије уче ствари на тежи начин, пре него да прихвате савете других. То може довести до расправа, како са родитељима, тако и са осталим људима.

Дечаци у том периоду постају много живахнији, бучнији, агресивнији и непослушнији.

Девојчице се најчешће повлаче у себе, почињу да сањаре и маштају, пишу песме...

И оне се сукобљавају са родитељима, најчешће са мајкама и жале се да их родитељи не разумеју. До тада добри ђаци често попуштају у учењу. То је период у коме се јављају прве симпатије и прве ђачке љубави.

Промена понашања у овом периоду је природна и то на првом месту треба да схвате родитељи. Зато породица треба да буде оаза у којој ће дете наћи свој мир и место и где ће моћи да се склони од лоших утицаја спољног света, поготово у данашњем времену.

У периоду пубертета, младима препоручујем кретање по чистом ваздуху, бављење спортом или ангажовање било каквим стваралачким радом јер ће тако лакше и брже пребродити године немира и тражење себе и свог пута.

У ЗДРАВОМ ТЕЛУ-ЗДРАВ ДУХ

Ближи се зима и право је време да почнемо са припремама за скијање, главну активност током зимских месеци. Захваљујући нашем наставнику физичког васпитања, Милошу Милићевићу, који је осмислио и усавршио ски-симулатор, у могућности смо да спремни изађемо на снег. Ова справа пружа могућност да се усвоји биомеханички исправна техника. Подржава сваку тежину и даје осећај потпуног заокрета. Након вежбања на ски-симулатору, ученици су спремни за одлазак на планину. Захвални смо наставнику и поносни што се можемо похвалити оваквим начином рада за који сматрамо да нас је одвео корак испред свих.

Са задовољством истичемо значај који се придаје спортским активностима у нашој школи јер добро знамо да је то предуслов за здравље, срећу и успех. Подстичући овакав начин рада, обезбеђујемо добру атмосферу у којој сви насмејаних лица усвајају нова знања и стичу свест о вредностима које ће нам обезбедити квалитетан живот.

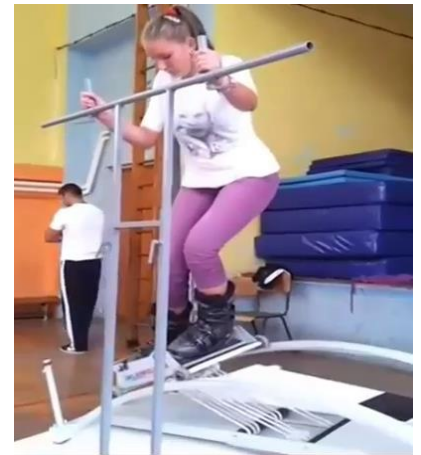

Приредили:
Милица Мечанин T_1 и
наставник Милош
Милићевић

ИМАМО СЕ ЧИМЕ ПОХВАЛИТИ

Наши ђаци репортери током претходне школске године снимили су шест видео прилога о спортском животу у школи. Желели су да свима покажу којим се све активностима бавимо. Ми весламо, планинаримо, скијамо, кампујемо, посећујемо Школу спорта..., и то све у савршеним условима. Представници Савеза за школски спорт Србије, који су нашим новинарима доделили и награду за ТВ лица, посетили су школу, 06.11.2015. године. Овом приликом снимили су репортажу која је емитована на РТС каналу. Наставници физичког васпитања, Милош Милићевић и Душан Тешовић, имали су прилику да представе свој рад, а наши ђаци репортери да присуствују семинару и покажу шта су до сада научили. Школа је добила сертификат за запажене резултате у пројекту „Ђак репортер“ и за успешно вођење новинарске секције за коју је задужен наставник српског језика, Моника Сретеновић Шимић. Новинари школе наставиће сарадњу са Савезом тако да ћемо и ове године уживати у њиховим репортажама.

Пошто се на овој страници бавимо спортом, не можемо, а да не поменемо женски кошаркашки клуб. Разговарали смо са тренером, **Александром Јевремовићем**.

Када је почео са радом женски кошаркашки клуб?
Званично, 01.02.2014. године.

Занима нас да ли су тренинзи у школи једине активности које имате?

Нису. Направио сам такав план и програм помоћу којег децу могу научити колико је важно бавити се спортом. Ми кондицију стичемо на много начина. Одлазимо на пливање, посећујемо стрељану... Посебну пажњу посвећујем деформитету кичменог стуба јер деца данас имају великих проблема због седења пред рачунарима. Настојим да ојачамо мускулатуру. Кошарка заузима централно место, а остале активности помажу да се ученици међусобно друже, да се развије добра атмосфера, а пре свега да науче колико је важно водити рачуна о себи.

Колико чланова има ваш клуб?

Од петог до осмог разреда двадесет и две девојчице, али имамо и млађу екипу, предшколског узраста, првог и другог разреда, и њих има седамнаест.

Због чега би деца требало да се прикључе вашој екипи?

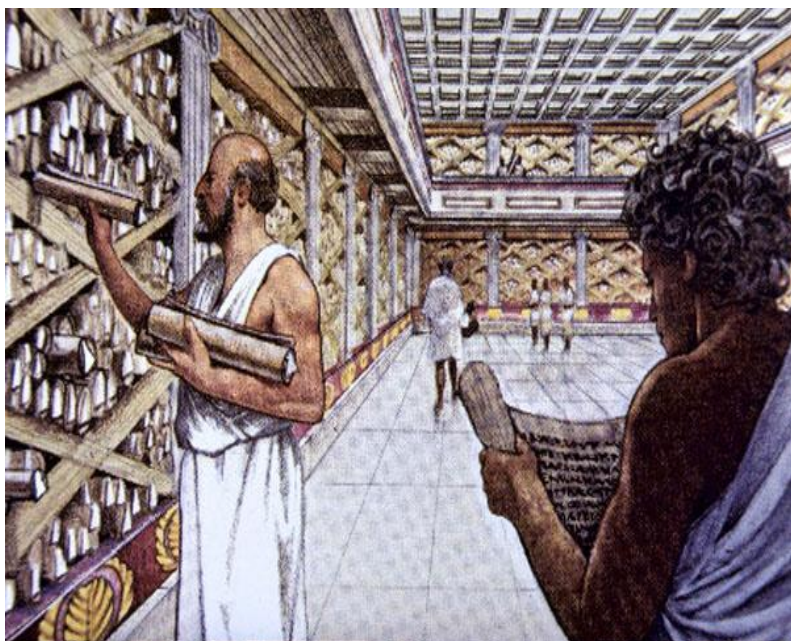
Због дружења, стицања кондиције, развијања здравог такмичарског духа, због очувања здравља, јачања тела, учења технике, путовања...

РАЗБИБРИГАОНИЦА

Тачним одговорима на питања и њиховим уношењем у колону у табели која носи исти редни број као и само питање, добићеш коначно решење које је означено уоквиреним пољима.

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.
						Л			
						Е			
			С			К			П
Б			Л			Т			А
У			О			И			Н
К			В			Р			О
В			А			А			
А									
Р									

2. Уџбеник; 3. Име писца Ђопића; 5. Књига из српског језика; 6. Први падеж; 8. Нешто што свакодневно користимо у школи, да запишемо најважније; 9. Састоји се од 30 слова ћирилице.

Разбибригаоница је страница која има задатак да нас забави и да нас подстакне да и сами осмислимо неке занимљиве игре на основу онога што смо до сада научили. Будите креативни и следите наш пример.

Ову страницу за вас су припремили:

Ученици одељења 6з: Антонина Максић, Јована Лојаница и Милош Нешовановић у сарадњи са наставником српског језика, Данијелом Обрадовић.

АНТОНИНА МАКСИЋ

ТИНА СТОЈИЋ

ВАЊА МИЛИНКОВИЋ

АНА РАДУЛОВИЋ

МАРИЈАНА НЕШОВАНОВИЋ

АНА СТОЈИЋ

ТИЈАНА ЛАЗОВИЋ

Часопис „Кораци“ за вас су
припремили:

Уредници: Моника Сретеновић Шимић и
Мирјана Анђелић

Редакција: новинарска секција, ликовна
секција, литерарна секција, учитељи,
наставници, педагошко-психолошка
служба, директор школе,
Радоска Ђорђевић

Корице: Сара Домановић

Штампа:
ГРАЋОС - Пожега

ЈОВАНА ПУЧА